

УДК 330.101.2:004(477)

Г. Б. Соколова,

аспірант,

Інститут економіки промисловості НАН України, м. Київ

## ДЕЯКІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

**Постановка проблеми.** У світі цифровий сектор зростає з вражаючою швидкістю. Щодня збільшується кількість користувачів новітніми цифровими досягненнями. Інформаційно-цифрові технології стають потужним рушієм усіх сфер: виробництва, торгівлі, логістики, медицини, освіти та ін. Передові компанії світу вбачають у впровадженні цифрових технологій один з головних чинників інноваційного розвитку та зміцнення конкурентних переваг. Однак Україна на сьогодні відстає у розвитку та якості комунікаційних мереж, лише розробляє стратегії створення власного цифрового ринку і залишається сферою з нерозкритим потенціалом.

Зміни, що відбуваються у світовій економіці – це, з одного боку, серйозний виклик, а з іншого – нові можливості для пошуку спеціалізації України у глобальному цифровому середовищі та формування на цій основі напрямків модернізації традиційної економіки. Отже, вивчення різних аспектів цифрової економіки та процесів її становлення в Україні є актуальним науково-практичним завданням.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.**

Опрацюванню різних аспектів розвитку цифрової економіки присвячено багато наукових праць вітчизняних дослідників [1-9]. Зокрема, С.В. Іванов та О.С. Вишневський вивчають питання модернізації економіки України за рахунок розвитку її цифрової складової, досліджують тенденції розвитку цифрових платформ як частини цифрової економіки [1]. С.В. Коляденко досліджує основні етапи становлення цифрової економіки [2]. Колектив авторів на чолі з Н.П. Мешко пропонує концепцію міжнародної технологічної інтеграції України та напрямів її високотехнологічної спеціалізації у нових умовах [3]. Н.Ю. Коровайченко приділяє увагу вивченню передумов інтеграції України до Єдиного цифрового ринку ЄС з точки зору відповідності реалій вітчизняного ринку цифрових технологій інтеграційним пріоритетам [4]. Питанням становлення мережевої економіки в Україні та світі, її складовим присвячена стаття Л.З. Кіт [5]. Проблеми складного переходу суспільства від індустріального до інформаційного, тенденції та стратегічні орієнтири подальшого розвитку інформаційної економіки в Україні відображені у роботі І.П. Малик [6].

Автори монографії [10] розглядають роль цифрових технологій у формуванні сучасної технологічної платформи неоіндустріального розвитку, але акцентують увагу на проблемі складності отримання «цифрових дивідендів» (с. 129).

Зарубіжні науковці Р. Інклар, М. Тіммер, Б. Ван Арк [11] визначили вплив інформаційних і комунікаційних технологій на інвестиції та продуктивність та обґрунтували їхню роль як основних двигунів економічного зростання за останнє десятиріччя. Т. Нібель проаналізував феномен зіткнення інформації і технології, вплив нових комунікаційних засобів на процеси економічного зростання на прикладі країн Європейського Союзу впродовж 15-річного періоду [12]. Автори монографії «Основи цифрової науки про виробництво» [13] детально розглянули методи цифрової науки про виробництво для вирішення практичних технологічних проблем в сучасних виробничих процесах.

Отже, проблематика цифрової економіки знаходить своє відображення у численних дослідженнях учених-економістів. Утім, висока швидкість трансформаційних процесів, які відбуваються в сучасному світі, обумовлює стрімку зміну багатьох аспектів розвитку цифрової економіки. Цифровізація поширюється на все більшу кількість процесів й явищ, що потребує проведення відповідних досліджень й обумовлює їх актуальність.

**Мета статті** – вивчення теоретичних аспектів розвитку цифрової економіки та визначення тенденцій цифровізації України.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** У класичному розумінні цифрова економіка – це діяльність, в якій ключовими засобами виробництва є цифрові дані – як числові, так і текстові. Термін «цифрова економіка» ввів у 1995 р. Дон Тапскотт [14]. Це – економіка, що базується на цифрових комп'ютерних технологіях, яку іноді називають інтернет-економікою, новою економікою, або веб-економікою. Під цифровою економікою розуміють виробництво, продаж і постачання продуктів за допомогою комп'ютерних мереж.

Концепцію цифрової економіки стисло сформулював у метафорі «перехід від обробки атомів до обробки бітів» американський програміст Ніколас Негропonte – засновник медіа-лабораторії Массачусетського технологічного інституту.

Томас Месенбург ще у 2001 р. виділив такі основні складові концепції цифрової економіки [15]:

- 1) підтримуюча інфраструктура (апаратне забезпечення, програмне забезпечення, телекомунікації, мережі);
- 2) електронний бізнес (будь-які процеси, які організація проводить через комп'ютерні мережі);

3) електронна комерція (передача товарів онлайн).

Цифрова економіка базується на інформаційно-комунікаційних та цифрових технологіях, стрімкий розвиток та поширення яких сьогодні впливає на традиційну економіку. Внаслідок цього вона трансформується від такої, що споживає ресурси, до економіки, що створює ресурси.

Економіку, що активно абсорбує і застосовує цифрові технології, називають «цифровою». Як підкреслює В.В. Апалькова, вона є найважливішим двигуном інновацій, конкурентоспроможності і економічного розвитку [8, с. 13].

С.М. Веретюк зазначає, що цифрова економіка є складовою частиною економіки, в якій домінують знання суб'єктів та нематеріальне виробництво – основний показник під час визначення інформаційного суспільства. Поняття «цифрова економіка», «економіка знань», «інформаційне суспільство» формують нову економічну систему, яка замінює індустріальну парадигму. Ця економічна модель надає можливість реалізації висококонкурентної продукції з високою доданою вартістю, створення робочих місць нової якості, пошук ефективних рішень соціальних, культурних та екологічних завдань. Розвинені країни приділяють велику увагу щодо гармонійного розвитку системоутворювальних елементів цифрової економіки, інформаційного суспільства та економіки знань [7, с. 52].

Часто вживають термін «економіка даних» – це діяльність, в якій ключовими факторами виробництва є цифрові дані та їх використання, що дозволяє суттєво збільшити ефективність в різних видах економічної діяльності [16]. «Цифровою економікою» називають економіку, котра застосовує цифрові технології та сервіси. Сферу, котра створює цифрові технології та сервіси, впроваджує та обслуговує них, називають цифровою індустрією (в українських реаліях цю сферу називають «ІТ-сектор»).

За рекомендаціями фахівців корпорацій «Telstra» і «Deloitte» [17], необхідними умовами для організацій, які прагнуть до ефективної діяльності в нових умовах цифрової економіки, є такі характеристики:

- вони інвестують в нові здібності, а не в старі ділові моделі;
- вони високо цінують свої взаємини з клієнтами;
- вони стають більш швидкими і оперативними;
- вони знають своїх дійсних конкурентів;
- вони інвестують в талант.

Базовим орієнтиром для країн ЄС в умовах переходу до цифрової економіки є Цифровий порядок денний. Документ був ініційований у 2010 р. і передбачав комплекс заходів щодо досягнення амбітних цілей до 2020 р. Але вже до 2015 р. деякі країни стали переглядати й актуалізувати основні цілі.

Адже швидкість оновлення технологій відкриває нові можливості і необхідно орієнтуватися на цілі, поставлені в новому технологічному ландшафті. Втім, важливим незмінним пунктом Цифрового порядку ЄС є створення Єдиного цифрового ринку (Digital Single Market).

Країни світу починають замислюватись, як будувати відносини з такими компаніями, які мають величезний фінансовий та інформаційний ресурси й стають потужними гравцями на світовій арені. Першою несподіваний крок зробила Данія – створила посаду посла у цифрових компаніях.

В організаціях з'являється позиція Chief Digitization Officer, що зазвичай входить в топ-менеджмент компанії та безпосередньо відповідає за цифрові якості організації – її бізнес-моделі. Вона може бути або digital supported, або digital faced, або digital powered, або digital embedded, де остання означає, що «цифрові технології вбудовані в бізнес-модель» (наприклад, e-commerce або fintech). Таким чином, цифрові технології стають рушійною силою соціально-економічного розвитку багатьох держав світу та визначають основу сталого розвитку в майбутньому.

Фахівці галузі відзначають, що «Україна – чи не єдина країна у Європі, яка до сьогодні не мала власного «цифрового» бачення. Практично всі країни ЄС вже затвердили та впроваджують власні «цифрові адженди» або «цифрові стратегії», а багато з них – для прикладу, Німеччина, Франція, Швеція – реалізують її ключові компоненти протягом останніх 5-7 років, як пріоритет державної політики у багатьох сферах життя та галузях економіки» [16]. (Утім, слід зазначити, що частіше стратегії цифровізації розробляються не окремо, а як частина більш загальної економічної стратегії, наприклад, смарт-індустріалізації [18]).

Але в Україні розпочато роботу щодо впровадження цифрової економіки та подолання відставання від передових країн Європи. Ще в 2013 р. Кабінет Міністрів України видав розпорядження «Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні» [19]. Цей документ визначав мету, базові принципи, стратегічні цілі розвитку інформаційного суспільства в Україні, завдання, спрямовані на їх досягнення, а також основні напрями, етапи і механізм реалізації цієї Стратегії в перспективі до 2020 р. В цьому документі надано визначення електронної економіки (або е-економіки) – форми економічних відносин у сфері виробництва, розподілу, обміну та споживання товарів, робіт і послуг, наданих в електронному вигляді за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій.

Реалізація цієї стратегії мала на меті підвищення національної конкурентоспроможності у ІТ сферах, підвищення якості життя громадян шляхом надання якісного доступу до послуг у сферах інформації, освіти, науки, охорони здоров'я та широкого

використання інформаційно-комунікаційних технологій.

Приєднавшись у червні 2015 р. до Декларації першого засідання міністрів «Східного партнерства ЄС» з питань цифрової економіки, Україна таким чином підтвердила свої наміри та готовність співпрацювати з ЄС у цій сфері.

Одним з пріоритетів Європейської комісії є створення Єдиного цифрового ринку протягом найближчих років. Декларується, що співпраця України та ЄС у сфері цифрових технологій відбувається задля розвитку економік і суспільств в інтересах як України, так і ЄС. Передбачається, що позитивними результатами співпраці мають бути економічне зростання, створення нових робочих місць, кращі умови життя людей та спрощення ведення бізнесу. Для України це означатиме більш стабільне політичне середовище та істотний прогрес на шляху до соціальної та економічної модернізації.

Щоб успішно розвивати цифрову економіку, необхідно здійснювати цифрову трансформацію базових сфер життєдіяльності. Уряд також має стати цифровим. У рамках швейцарсько-української програми EGAP спільно з Фондом Східна Європа відбувається практична імплементація принципу digital by default в Регламент Кабінету Міністрів України. Планується введення цифрової експертизи всіх нових документів КМУ або змін до існуючих. Кожен документ має передбачати цифрову форму реалізації описаного в ньому процесу.

Під егідою ГО ХайТекОфіс міжнародні лідери «цифрового» світу Cisco, IBM, Intel, Oracle, Deloitte, SAP, Ericsson, HPE, MasterCard, International Data Corporation, вітчизняні консультанти та експерти розробили концептуальні засади «Цифрового порядку денного України – 2020». Цей документ визначає ключові завдання, першочергові сфери, ініціативи та проекти «цифровізації» України на найближчі три роки. Напрацювання були презентовані громадськості та пройшли відповідні слухання у Комітеті інформатизації та зв'язку Верховної Ради України [20].

«Цифровий порядок денний» – це ініціатива, план дій, стратегія, дорожня карта для здійснення «цифрових трансформацій» та розвитку в країні цифрової економіки, цифрової інфраструктури, цифрового суспільства. Це стратегія швидкого, відносно дешевого та якісного досягнення цілей країни як в економічній, так і суспільній площині за рахунок використання цифрових технологій.

11 липня 2017 р. відбувся Digital Ukraine Forum [21], який виступив майданчиком для спільної праці над цифровими перетвореннями в країні між органами влади, бізнесом і громадськими об'єднаннями. Фахівці сектору виділили пріоритетні галузі для впровадження цифрових трансформацій: цифровізація державного сектору; цифрові інфраструктури, подолання цифрової нерівності; Cash-

LessEconomy, смарт-контракти, смарт-валюти. Загальний висновок Форуму, який може мотивувати спеціалістів на інновації і відкриття – те, що цифрові технології терміново потребують впровадження в ті сфери життя, які можна перевести на новий рівень, тим самим прискорити пошук інформації і посилити її захист.

Важливим кроком у напрямку здійснення нормативного забезпечення переходу до цифрової економіки став проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 рр. та затвердження плану заходів щодо її реалізації», розроблений Міністерством економічного розвитку і торгівлі України та провідними експертами ІТ-сфери наприкінці 2017 р. [22]. Відповідно до цього документу передбачена реалізація комплексу заходів щодо цифровізації економіки, суспільної та соціальної сфер, інструменти розвитку цифрових інфраструктур, набуття громадянами цифрових компетенцій, визначені проекти цифровізації країни, стимулювання внутрішнього ринку виробництва, використання та споживання цифрових технологій. Шлях до цифрової економіки та цифрового суспільства України пролягає через внутрішній ринок виробництва та головне – використання й споживання інформаційно-комунікаційних і цифрових технологій, формування у споживачів (громадяни, бізнес, держава) мотивацій та потреб у цифрових технологіях.

Цифровізація – це насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними. Мета цифровізації України – цифрова трансформація існуючих та створення нових галузей економіки, трансформація всіх сфер життєдіяльності України у нові, більш ефективні та сучасні. Створення сучасного цифрового простору та відповідної інфраструктури вигідно всім: і громадянам, і бізнесу, і зовнішньому інвестору.

Згідно з пріоритетним сценарієм цифровізації країни першочерговим завданням є усунення законодавчих, інституційних, фіскально-податкових та інших бар'єрів, що заважають розвитку цифрової економіки.

Ще одне важливе завдання – формування мотивації для цифровізації суспільства, яке полягає у забезпеченні фінансової доступності цифрових технологій для споживачів, створенні умов у різних сферах життєдіяльності для формування потреб у громадян та бізнесу використовувати нові цифрові засоби замість звичних, традиційних.

За даними дослідження некомерційної організації Internet Corporation for Assigned Names and Numbers [23], Україна посідає 39 місце за показниками ступеню розвитку телекомунікаційної інфраструктури (доступу до мережі, швидкості каналів зв'язку, вартості трафіку). Незважаючи на посе-

редне місце, Україна має непогані шанси на скорочення «електронних перешкод», якщо тільки держава почне будувати регуляторну політику відповідно до загальносвітових практик і не створюватиме штучних перешкод для розвитку бізнесу. А поки що можна погодитися з думкою С.В. Іванова та О.С. Вишневського, які наголошують, що «затягування процесу консолідації зусиль бізнесу і влади в питаннях формування пріоритетів розвитку і використання цифрових технологій призводить до гальмування модернізації національної економіки України» [1, с. 53].

Таким чином, цифрова економіка є сферою нових надзвичайних можливостей, яка водночас вимагає застосування нових підходів до її організації та управління. Поряд з цим потребують подальшого наукового опрацювання й трансформації певні звичні категорії та напрямки економічної науки. Так, наприклад, автори статті [24] обґрунтовують цифровий підхід в управлінні людськими ресурсами – «діджитал HR».

Ще одним перспективним напрямком цифрової трансформації є економічна культура. Нині поняття «культура» тлумачиться як ресурс зміни якості життя шляхом покращення його умов, як креативна складова розвитку економічного сектору. Економічна культура суттєво впливає на якість людського капіталу, стає фактором економічного зростання. Вона є результатом розвитку економічних знань.

Компоненти економічної культури також зазнають трансформації: з'являються нові моделі формування та виявлення економічної поведінки людини; змінюється спосіб життя відповідно до нових потреб. Сьогодні досліджувати феномен економічної культури – це вивчати загальні зміни, які відбуваються у світі, зокрема у зв'язку із розвитком цифрових технологій. Тож невід'ємною складовою сучасної економічної культури стає цифрова культура.

І якщо на макрорівні йдеться про «цифрову» модернізацію українського суспільства й «оцифрування» його ключових аспектів [25], то на мікрорівні слід говорити про формування цифрової складової економічної культури організацій як нового чинника їхнього «перезавантаження» і розвитку.

**Висновки.** Сьогодні цифрова економіка є одним з найважливіших чинників економічного зростання та формування нової якості життя. Лідери світової економіки розглядають цифровізацію як першочерговий напрямок інноваційного розвитку виробничо-економічних систем різних рівнів та інструмент забезпечення конкурентних переваг у довгостроковій перспективі.

Для України розвиток процесів цифровізації набуває додаткового значення, оскільки надає реальні перспективи для модернізації економіки, покращення її виробничо-технологічної структури, забезпечення участі у новій глобальній економіці та подолання на цій основі сучасного кризового стану. Аналіз нормативно-правового забезпечення та про-

ектів цифровізації, що у теперішній час реалізуються в Україні, свідчить про необхідність активізації зусиль бізнесу, держави та суспільства у поширенні цифрових технологій та прискоренні формування цифрової економіки.

Означені процеси супроводжуються виникненням нових соціально-економічних явищ, зокрема специфічних форм культурної комунікації. Тому подальші дослідження будуть пов'язані з аналізом процесів трансформації економічної культури в умовах цифровізації бізнесу та формуванням її цифрової складової.

### Література

1. **Іванов С. В., Вишневский А. С.** Электронные платформы как инструмент модернизации экономики Украины. *Вісник економічної науки України*. 2017. №1 (32). С. 47-53.
2. **Коляденко С. В.** Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні та світі. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2016. № 6. С. 105-112.
3. **Стратегії** високотехнологічного розвитку в умовах глобалізації: національний та корпоративний аспекти : моногр. / Н. П. Мешко, О. М. Сазонець, О. А. Джусов, О. В. Пирог, С. Е. Сардак; ред.: Н. П. Мешко; Дніпропетр. нац. ун-т ім. О. Гончара. Донецьк : Юго-Восток, 2012. 470 с.
4. **Коровайченко Н. Ю.** Передумови інтеграції України до єдиного цифрового ринку Європейського Союзу. *Ефективна економіка*. 2017. № 6. – URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5648>.
5. **Кіт Л. З.** Еволюція мережевої економіки. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2014. № 3 (2). С. 187-194.
6. **Малик І. П.** Тенденції розвитку інформаційної економіки в Україні. *Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту*. 2013. Вип. 1 (14). С. 25-34.
7. **Веретюк С. М., Пілінський В. В.** Визначення пріоритетних напрямків розвитку цифрової економіки в Україні. *Наукові записки Українського науково-дослідного інституту зв'язку*. 2016. №2 (42). С. 51-58.
8. **Апалькова В. В.** Концепція розвитку цифрової економіки в Євросоюзі та перспективи України. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Менеджмент інновацій*. 2015. Вип. 4. С. 9-18.
9. **Васильєва Н. Ф., Кавура В. Л.** Інформаційне суспільство в Україні у світових рейтингах: стан та проблеми. *Економіка промисловості*. 2015. №3 (71). С. 31-43.
10. **Національна** модель неоіндустріального розвитку України: моногр. / В. П. Вишневський, Л. О. Збаразська, М. Ю. Заніздра та ін.; за заг. ред. В. П. Вишневського / НАН України, Ін-т економіки пром-сті. Київ, 2016. 518 с.
11. **Market Services** Productivity across Europe and the US / R. Inklaar, M. P. Timmer, B. van Ark, W. Carlin, J. Temple. *Economic Policy*. 2008. Vol. 23 (53). P. 139-194.
12. **Niebel T.** ICT and Economic Growth: Comparing Developing, Emerging and Developed Countries. *ZEW Centre for European Economic Research*. Mannheim. 2014. ZEW

Discussion Paper 14–117. 13. **Zhou Z., Xie S., Chen D.** Fundamentals of Digital Manufacturing Science. London: Springer-Verlag London Limited. 2012. 366 p. 14. **Tapscott D.** The Digital Economy: Promise and Peril in the Age of Networked Intelligence. McGraw-Hill, 1995. 342 p. 15. **Mesenbourg T. L.** Measuring the Digital Economy / US Bureau of the Census, Suitland, MD. 2001. URL: <https://www.census.gov/content/dam/Census/library/workingpapers/2001/econ/umdigital.pdf>. 16. **Фіщук В.** Цифрова економіка – це реально. *НВ Бізнес*. 2017. URL: <https://biz.nv.ua/ukr/experts/fichuk/tsifrova-ekonomika-tse-realno-1001102.html>. 17. **Taking leadership in a digital economy** / Telstra corporation limited, Deloitte digital. November 2012. URL: [deloitte.digital.com.au / telstra.com](http://deloitte.digital.com.au/telstra.com). 18. **Smart industry.nl.** Action Agenda Smart Industry. The Netherlands. 2015. URL: <http://smartindustry.nl/wp-content/uploads/2017/08/Action-Agenda.pdf>. 19. **Про схвалення** Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 травня 2013 р. № 386-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/246420577>. 20. **Проект.** Цифрова адженда України – 2020 («Цифровий порядок денний» – 2020) Концептуальні засади 2016. URL: <https://uccs.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>. 21. **Київський Форум «Смарт Місто. Обмін досвідом: Сеул – Україна».** 2017. URL: <http://www.ht-office.org.digital-ukraine>. 22. **Про схвалення** Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: проект розпорядження Кабінету Міністрів України. URL: <http://www.me.gov.ua/Documents>. 23. **Мишко С.** Що заважає розвиватися цифровій економіці в Україні. 2014. URL: <http://forbes.net.ua/ua/business/1363657-shcho-zavazhae-rozvivatisya-cifrovij-ekonomici-v-ukrayini>. 24. **Грішнова О. А., Заїчко О. С.** Нові технології в економіці персоналу: нові можливості й нові виклики. *Вісник економічної науки України*. 2016. № 2 (31). С. 52-57. 25. **Астаф'єв А. О.** Питання розвитку цифрової культури українського соціуму: аналіт. записка / Національний інститут стратегічних досліджень. 2016. URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/1631/>.

### **Соколова Г. Б. Деякі аспекти розвитку цифрової економіки в Україні**

Стаття присвячена вивченню теоретичних аспектів та дослідженню сучасних проблем розвитку цифрової економіки в Україні. Розглянуто сутність та особливості цифрової економіки. Проаналізовано досвід цифрових трансформацій у європейських країнах. Визначено тенденції цифровізації України. Опрацьовано основне нормативно-правове забезпе-

чення, що регулює напрямки цифровізації економіки країни, суспільної та соціальної сфер. Проаналізовано проекти цифровізації, які спрямовані на стимулювання внутрішнього ринку виробництва, використання та споживання цифрових технологій. Зроблено висновок про необхідність розвитку цифрової складової категорій традиційної економіки, зокрема економічної культури.

*Ключові слова:* цифрова економіка, інформаційно-комунікаційні технології, цифрова адженда, цифровізація, економічна культура.

### **Соколова А. Б. Некоторые аспекты развития цифровой экономики в Украине**

Статья посвящена изучению теоретических аспектов и исследованию современных проблем развития цифровой экономики в Украине. Рассмотрены сущность и особенности цифровой экономики. Проанализирован опыт цифровых трансформаций в европейских странах. Определены тенденции цифровизации Украины. Рассмотрены основные нормативно-правовые акты, которые регулируют направления цифровизации экономики страны, общественных и социальных сфер. Проанализированы проекты цифровизации, которые направлены на стимулирование внутреннего рынка производства, использование и потребление цифровых технологий. Сделан вывод о необходимости развития цифровой составляющей категорий традиционной экономики, а именно экономической культуры.

*Ключевые слова:* цифровая экономика, информационно-коммуникационные технологии, цифровая адженда, цифровизация, экономическая культура.

### **Sokolova H. Some aspects of the development of the digital economy in Ukraine**

The article is devoted to the study of theoretical aspects and research of modern problems of digital economy development in Ukraine. The essence and features of the digital economy are considered. The experience of digital transformations in European countries is analyzed. The tendencies of digitization of Ukraine are determined. The main normative and legislative acts are worked out at digitization of the economy, public and social spheres are considered. The projects of digitalization are directed, stimulation of the domestic market of production, use and consumption of digital technologies are defined. The conclusion is drawn about the necessity of developing a digital component of the categories of the traditional economy, namely economic culture.

*Keywords:* digital economy, information and communication technologies, digital agenda, digitalization, economic culture.

Стаття надійшла до редакції 24.01.2018

Прийнято до друку 30.01.2018